

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ
ΟΡΝΙΘΕΣ

Διασκευή για παιδιά

Οι «Όρνιθες» είναι μια ιστορία πολύ παλιά,
που έγραψε ένας αρχαίος Έλληνας, ο Αριστοφάνης.

Τον καιρό του Αριστοφάνη οι άνθρωποι
πιστεύανε πως στον ουρανό, πάνω από τα σύννεφα,
μένανε οι θεοί. Ό,τι καλό κι ό,τι κακό
τους τύχαινε, νομίζανε ότι το στέλνανε οι θεοί.

Για να τα 'χουνε καλά λοιπόν μαζί τους,
τους ψήνανε και κανένα αρνί ή καμιά κότα.
Οι θεοί φχαριστιόντουσαν με τη μυρωδιά
του ψητού που ανέβαινε στον ουρανό.

A painting of a classical Greek temple on a hill, viewed through a tunnel-like opening. The temple is white with a pediment and columns. The foreground is a bright yellow-green field, and the background is a dark, textured green. The overall style is impressionistic with visible brushstrokes.

Στην Αθήνα της αρχαίας Ελλάδας
ζούσαν δυο φίλοι, ο Πισθέταιρος και ο Ευελπίδης.

Είχαν πολλά παράπονα με τη ζωή της πόλης,
καβγάδες, δικαστήρια, καυσαέρια,
κι όλο μελετούσανε πού να πάνε να ζήσουν
ήσυχια κι ευτυχισμένα.

— Έχω μια ιδέα, είτε μια μέρα ο Ευελπίδης
στον φίλο του. Να πάμε να βρούμε τον Τηρέα,
που ήταν άνθρωπος και έγινε πουλί.
Μπορεί να μας αρέσει η ζωή των πουλιών καλύτερα.

Κι έτσι ξεκινήσανε. Αγόρασαν απ' το παζάρι
 μια κουρούνα και μια καλιακούδα,
 δυο πουλιά που ξέρανε να τους δείξουνε τον δρόμο.

– Η κουρούνα κάτι μου γνέφει, λέει ο Πισθέταιρος.

– Κι η καλιακούδα ανοιγοκλείνει το στόμα της,
 σαν κάτι να θέλει να πει.

Μου φαίνεται πως φτάσαμε.

Βλέπεις πουθενά τον Τηρέα,

που έγινε Τσαλαπετεινός;

– Μπα, δε βλέπω ψυχή!

Για φώναξέ τον.

– Πού-πού-πού-πού είσαι,

Τσαλαπετεινέ;